

ZPRAVODAJ

Jihomoravské
oblasti KČT

Informační občasník KČT-JMO

ročník 3 / č. 2 – srpen 2015

O výpadcích

Zvykli si silničáři i železničáři přes léto rozkopat kde co. A kde nejsou koleje nebo chybí peníze na opravu silnice, tam se do práce pustí kopáči kvůli nové kanalizaci. Nějaká chytrá hlava vymyslela, že je v létě menší provoz a omezení se dotkne méně lidí.

Objížďka střídá objížďku, výluky se kupí jedna za druhou. Dojet někam včas se zdá nemožné. Přípoje ujíždí a turista šlípí.

Také v činnosti výboru to na první pohled vypadá na menší výpadek. Už jen z toho, že druhé číslo dostáváte až hodně za polovinou roku. Není to však způsobeno tím, že bychom si přes léto hodili nohy na stůl, zapálili cigárko a popíjeli kafičko. A v chládku klimatizace čekali, až přejdou tato nesnesitelná vedra.

Toto číslo toho budiž dokladem, že oblastní výbor „nespí“ ani o prázdninách. Jenom se nám tady jako hladové vosy vyrojily mnohem důležitější úkoly a mnoho aktivit jsme tak museli obrazně řečeno přesunout na druhou kolej.

I z odstavné koleje však vyjíždí vlaky, a tak i z naší oblastní „redakce“, sice o něco opožděně, ale přece, vypouštíme do světa druhé letošní číslo Zpravodaje. Výhodou pro vás je, že v něm najdete aktuální informace, které by k vám v původním termínu doputovaly s velkým předstihem a lehce by mohly zapadnout.

Alf

OBSAH ČÍSLA

Zdravotně postižení turisté jeli do Bzence

Cílem letošního ročníku oblastního srazu zdravotně postižených turistů bylo Bzenecko. **strana 6**

Přátelství bez hranic ovládli naši turisté

Na tradiční setkání na česko-slovenském pomezí vyjelo z naší oblasti pět autobusů. Naši turisté tak tvořili skoro polovinu všech účastníků. **strana 14**

Oslavíme 120 let Útulny na Macošě

V neděli 30. srpna si připomeneme významný milník v historii české a jihomoravské turistiky. Přinášíme poslední informace k plánované akci. **strana 18**

Turisté v rozhlase radí s tipy na výlety

Každé ráno můžete o prázdninách slyšet tip, kam se vydat. **strana 20**

Poznávat krásy okolí Nedvědice vyrazili turisté ze všech koutů republiky

Když jsme se zjara roku 1974 domluvili, že zkusíme v Nedvědici připravit první ročník pochodu pro veřejnost, určitě nikdo z nás neměl tehdy pomyšlení na to, co bude za rok, nebo dokonce za deset či čtyřicet roků. První ročník se vydařil, i my pořadatelé jsme byli spokojeni, a tak jsme hned začali plánovat ročník další. A pak zase další, až jich bylo deset, pak dvacet, třicet, čtyřicet. Jak snadno se to píše!

V sobotu 25. dubna 2015 jsme vítali účastníky už 42. ročníku. Pochod Za krásami okolí Nedvědice má tedy svoji tradici, každoročně je datum v druhé polovině dubna pro turisty dobrou pobídkou. Letos se na trasy vydalo celkem 951 turistů. Většina šla pěšky, někteří vyjeli do přírody na kole. Nejvíc lákaly trasy krátké, dávno pryč je doba, kdy u nás absolvovalo padesátikilometrový pochod přes dvě stovky vytrvalců.

Jaká je letošní nedvědická statistika? Pěší trasu 50 km úspěšně zvládlo 13 dálkoplazů, 30 km 44 turistů, 18 km 113, nejkratší 14 či 12 km 703 účastníků a trasu

Na startu

(foto Blanka Dračková)

podle souřadnic šli 3 lidé. Na kole jelo 50 km 48 a 32 km 27 cyklistů. Celou pětinu účastníků tvořili občané Nedvědice. Tradičně přicházejí lidé z okolí Nedvědice, tedy od Žďáru nad Sázavou přes nové Město na Moravě a Bystřici nad Pernštejnem po Tišnov, Kuřim a Brno, v jiném směru od Moravského Krumlova, Ivančic, Oslavan, Dolních Kounic, Velké Bíteše, Velkého Meziříčí a Měřína přes Dolní Rožínku po Kunštát, Lysice, Boskovice a Svitavy. Kdybych měl vyjmenovat všechna místa, odkud letos do Nedvědice přijeli lidé za turistikou, byl by to výčet pořádně dlouhý. A tak uvedu ještě aspoň Jihlavu, Přerov, Ostravu, Prahu, Třebíč, Znojmo, Rousínov, Vranovice, Slavičín.

Kdo byl v sobotu 25. dubna v přírodě, určitě svého rozhodnutí nelitoval. Vždyť tak příjemných dnů na jaře příliš nebývá. Jasno, teplota přes den kolem

20 °C, navíc bíle kvetoucí trnky, občas žluté petrkličce, sasanky a další jarní květiny přizdobily i tak bohatou a příjemnou jarní zeleň.

Nedvědický pochod nabízí sportovní vyžití, ale mnozí lidé mají tento den už mnoho roků více jako akci společenskou. Sejdou se s kamarády, sedou se často i z dalek rodinní příslušníci, kteří mají pak

celý den na to, aby nejprve v přírodě a následně pak v některé hospůdce, v cukrárně, či doma probrali, co se od posledního setkání událo.

Do cíle přišli poslední turisté. Nám pořadatelům pomalu končí den také. Kdo byl dnes více unaven? Jsem přesvědčen o tom, že my organizátoři. Ale spokojeni jsme byli všichni, tedy účastníci i tři desítky pořadatelů. Únava ale nebyla na překážku plánování 43. ročníku pochodu. Co narok uděláme stejně a co jinak, kam přivedeme turisty v sobotu 23. dubna 2016.

Petr Vejrosta, KČT Nedvědice

(foto Zdeněk Krejčí)

Jarní příroda v okolí Nedvědice

(foto Blanka Dračková)

*V cíli pochodu čekala
na všechny účastníky
zasloužená odměna
(foto Zdeněk Krejčí)*

Pohádka máje slavila kulatiny

V sobotu 6. června uspořádali turisté z odboru KČT Sport Brno už 40. ročník dálkového a turistického pochodu s cyklotrasami Krajem Pohádky máje. Start byl jako obvykle nedaleko hráze Brněnské přehrady, u hospůdky U Vesla.

Trasy vedou pěknou přírodou Podkomorských lesů, do kterých zasadil své dílo spisovatel Vilém Mrštík. Dodnes zde najdeme místa, odkazující na hlavní hrdiny, Helenčinu a Říšovu studánku. U myslivny Pod Komorou pak stojí také Helenčin památník a v nedalekých Ostrovačicích můžeme navštívit muzeum Viléma Mrštíka a Pohádky máje.

U Podkomorské myslivny se také nachází první kontrola pochodu, na které turistům servíruje občerstvení sám hlavní pořadatel akce Luděk Mach. Letos kontrolu navíc doplnila živá hudba s širokým repertoárem trampských, folkových a lidových písniček.

Není divu, že zejména těm, které čekala cesta polem do Veverských Knínic, se z laviček ve stínu do poledního žáru moc nechtělo. Počasí tedy bylo turistům a pořadatelům letos nakloněno bohatě.

O to víc přišla vhod každá možnost občerstvení. Třeba na další kontrole v Chudčicích, taktéž s hudebním doprovodem, i když poněkud komornějším.

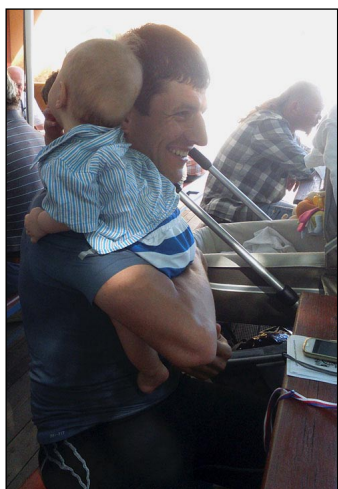
To, že letošní ročník byl opravdu výjimečný, bylo znát i v cíli pochodu. Luděk Mach v krátkosti shrnul historii

pochodu a především poděkoval všem, kteří se na těch právě uskutečněných čtyřiceti ročnících podíleli jako pořadatelé, ať už v minulosti nebo v současnosti. A protože k oslavám „narozenin“ neodmyslitelně patří sladký dezert, podělil na závěr přítomné i klínkem speciálního pohádkového dortu.

Takže ještě zbývá do dalších let a ročníků dodatečně popřát pořadatelům dostatek elánu a zdaru v jejich práci, pochodu spoustu spokojených účastníků a turistům pěkné počasí a kopu hezkých zážitků při toukách Podkomorskými lesy.

Alf

Nejmłodší účastník pochodu

Zdravotně postižení turisté vyrazili na čtrnáctý oblastní sraz do Bzence

Pátek 12. června dopoledne patřil příjezdu účastníků do Bzence. Většina přijela vlakem, menší část auty. Po ubytování a obědě jsme vyrazili do okolí města, prohlédli jsme si zříceninu kaple sv. Floriána a Šebestiána, která je zdaleka viditelná, pěkně opravené náměstí, zámecký park, ve kterém se nachází známá Bzenecká lípa. Prohlídku jsme zakončili exkurzí v Zámeckém vinařství Bzenec, kde jsme okusili vzorky místních vín. Pan průvodce byl

velmi vstřícný, seznámil nás nejen s historií vinařství, ale i s historií města Bzence. Bohužel pěkný Bzenecký zámek není v dobrém stavu a tak není pro veřejnost přístupný.

V sobotu po snídani všichni turisté odjeli do Malé Vrbky, kde se konalo Hornácké kosení. V době našeho příjezdu sice již bylo téměř pokoseno, ale

mohli jsme se zúčastnit pestrého programu a okusit občerstvení. Dalším naším cílem bylo rekreační středisko Lučina. Zdatní turisté se vydali pěšky přes vrcholy Výzkum a Šumárník, ostatní využili autobus. Cestou jsme se zastavili v Kuželově, kde jsme navštívili větrný mlýn.

Na Lučině jsme se všichni občerstvili, někteří i vykoupli a společně odjeli do Veselí nad Moravou. Nejzdatnější skupinka se zde odtrhla a vydala se podél Moravy do Bzence-Prívozu. Ostatní jsme si prohlédli město, zajímavá byla komentovaná prohlídka v kostele sv. Andělů strážných. Prošli jsme se kolem

Moravy a v zámeckém parku. Místní zámek také není přístupný a nachází se ještě v neutěšenějším stavu než ten bzenecký.

Posnídání a vyhodnocení soutěže jsme odjeli na poslední štaci do Uherského Ostrohu. Místní zámek je pěkně upravený, navštívili jsme oba prohlídkové okruhy, podzemí i věž s výstavou panenek. Po obědě jsme se rozjeli domů.

Akce se vydařila, zúčastnilo se jí 54 turistů. Ubytování jsme byli v Hotelu Junior, který spadá pod Střední školu gastronomie, hotelnictví a lesnictví Bzenec. Bohužel celou akci provázelo nesmírně horké počasí. Pobývali jsme na území Moravské sahary a bylo to poznat. V oblasti se nenachází příliš stínu, této skutečnosti musel být přizpůsoben program.

Ivana Miklicová

Prohlídka Veselí nad Moravou

Storka vo tym, jak Zlíňáci ufachčili betálné fesťák turistických filmů

Inspiraci pro název článku jsem našel v jedné zonce v hantecu. Jinak to až tak pravda není. Festival amatérských turistických filmů se sice koná ve Zlíně za výrazné podpory Zlínského kraje, města Zlína a zlínských firem, hlavními pořadateli jsou však turisté z KČT Vizovice a za jeho vznik a fungování vděčíme neutuchající píli Miloslava Vítka – jak jinak než z vizovického odboru.

Zlín až na druhý pohled

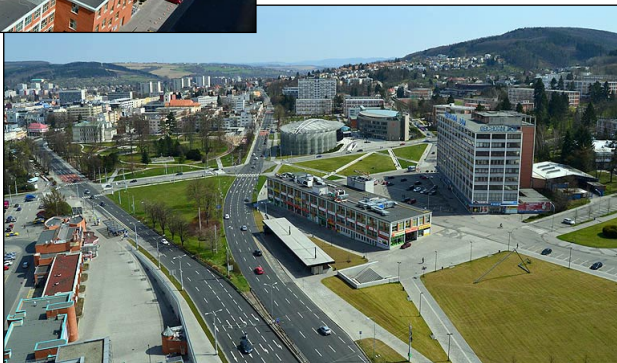
Když máte Zlínem projíždět, je to strašně dlóhá dědina. Samé semafor, horší než tédeň před véplató. Asi to tak vidí i jeho obyvatelé, pokud musí přes město každodenně dojíždět do práce, ať už svým vozidlem nebo MHD.

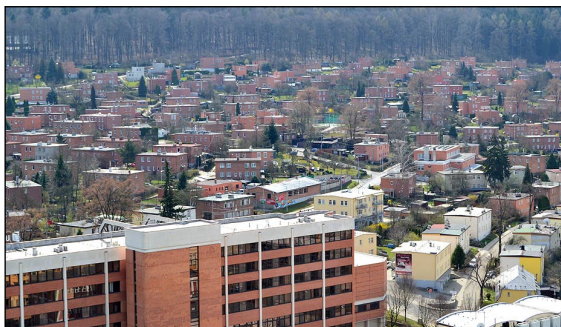
Abyste lépe nasáli atmosféru Zlína, je lepší udělat druhý pohled. A nejlépe z ptáčí perspektivy. Nemusíte hned lězt do nějakého letadla, i když i letectví má ve Zlíně bohatou tradici. Stačí nastoupit do toho správného výtahu – a nechat se vyvézt na to správné místo. Třeba na terasu kultovní „jednadvacítky“. Až

odtud, když má město doslova jako na dlani, získá člověk ten správný nadhled. A teprve teď může nasát tu správnou atmosféru. Genia loci, kterého začali vytvářet Baťové a na něž se dnes snaží vedení Zlína navázat.

Výhledy na Zlín z terasy „jednadvacítky“: nahoře část areálu Baťových továren, v pozadí sídliště Jižní svahy; vpravo střed města s parky a zelení, kterou doplňují lesy v okolí města; na protější straně původní zástavba Baťových domků

Centrum nyní prochází velkou obnovou. Budovy ale tvoří jenom mrtvou kostru města. Život mu vdechnou až lidé, kteří v nich přebývají a mezi nimi se pohybují.

Protože velkou část budov v centru využívá Univerzita Tomáše Bati, patří tato část především mladým lidem. Stačí

několik prvních jarních slunečních paprsků a v parcích a na trávnících je díky studentům hned živo. Ze Zlína se stává moderní univerzitní město.

Dnešní Zlín vás prostě pohltní. Stejně jako turistický filmový festival.

Kamera – klapka – akce!

Letošní třetí ročník začal v pátek 10. dubna prezencí účastníků ve foyer zlínského Velkého kina. Poté se otevřely dveře do kinosálu a diváci z řad turistů i místních mohli zhlédnout první sérii turistických filmů.

To jen tak na rozjezd, zato bohatý sobotní program nenechal účastníky téměř se nasnídat nebo naobědvat.

Začal už v osm hodin ráno přednáškou dr. Jany Langové a Mgr. Tomáše Chmely o archeologických vykopávkách a historii Slovanů v okolí mytické hory Klášťov. Poutavou přednášku doplnily ukázky vykopaných artefaktů, které si mohli účastníci po skončení prohlédnout.

Od deseti hodin na ni navázal seminář o tvorbě turistických

Z přednášky o archeologickém výzkumu na Klášťově (vpravo) a jeden z vykopaných artefaktů – starověký klíč (nahore)

dokumentárních filmů a jejich střihu. I když i na něm zaznělo mnoho zajímavých informací, jejich převážně teoretický charakter při svých filmových pokusech vyžije jen málokterý turista.

Kdo nechtěl trávit dopoledne vysedáváním, mohl si prohlédnout třeba expozici cestovatelů Hanzelky a Zikmunda nebo výstavu ze života turistů na zlínské radnici.

Jen krátce po poledni jsme vyrazili na komentovanou prohlídku Baťova mrakodrapu, tzv. „jednadvacítky“. A jak jinak než slavným výtahem pana ředitele. I když nám dnes slovo mrakodrap zní ve spojitosti s touto stavbou hodně nadneseně, v době svého vzniku byla druhou nejvyšší budovou v Evropě. Pohled z ní je však impozantní i dnes, stejně jako některé kapitoly z historie „jednadvacítky“.

Taky jsme se mimo jiné dozvěděli, že vyprávění o tom, jak Baťa z výtahu kontroloval své zaměstnance, jestli

dostatečně pracují, je opravdu jenom legenda. Proč tomu tak ve skutečnosti nebylo, vám neřeknu. Zajedťte si to do Zlína poslechnout na vlastní uši!

Při poutavém výkladu paní průvodkyně čas neskutečně ubíhal, a tak bylo nutné pečlivě sledovat hodinky, abychom se však stihli přemístit do Velkého

Ředitelský výtah zařízený jako pracovna, ve kterém je třeba i umývadlo se zrcadlem

Terasa „jednadvacítky“

kina, kde od dvou hodin odpoledne začínal hlavní program festivalu.

Hlavní program festivalu slavnostně zahájila Zlínská dechovka mladých a zdravice čestných hostů a garantů festivalu. Poté následovalo předání cen autorům promítaných snímků a promítání první

části vyhodnocených filmů. Promítání doprovodil citlivý komentář Miloslava Vítka, který každý snímek uvedl, případně přiblížil divákům aktuální děj na plátně.

Po krátké přestávce na občerstvení následovalo uvedení zbylých turistických filmů a na úplný závěr si pořadatelé nechali promítání snímků z africké přírody a besedu s cestovatelem Richardem Jaroňkem.

Letošní festival uzavřel nedělní autobusový zájezd na hrad Lukov a svatý Hostýn, aby si jeho účastníci kromě vysedávání, byť v pohodlných sedačkách, užili také trochu toho turistického pohybu.

Pořadatelé festivalu jasně dokázali, že turistická činnost je natolik rozmanitá, že si svůj festival zaslouží. Teď ještě, aby dokázali sami turisté, že si takový festival zaslouží. Protože těch několik desítek lidí, co se letos v sále sešlo, bylo hodně mírně řečeno trapné.

Jasně, promítané filmy nejsou žádná produkce National Geographic, ale o to tu přece jde. Kdyby tam promítali potápění se žraloky, výstupy na osmitisícovky, přechod Antarktidy, plavbu po Amazonce, výlet na oběžnou dráhu Země, určitě by to byly úchvatné snímky a snad by někdo i zatoužil se na tom místě aspoň na chvilku ocitnout. Ale ruku na srdce, kdo na to má – odvahu, čas, kondici, peníze?

Místo toho festival sice nabízí snímky obyčejných turistů – ovšem z míst, kam se většina z nás může podívat, co může bez problémů zažít. Prostě ta správná inspiračka pro nás.

Památník Baťům, jejichž sochy vzhlíží na zlínský mrakodrap. V pozadí Velké kino, dějiště Festivalu amatérských turistických filmů

Alf

Poznámka redakce:

Festival amatérských turistických filmů a fotografií 2016 se uskuteční ve Zlíně 19. až 21. února 2016. Své filmy, videoprezentace z fotografií nebo digitální fotografie můžete zasílat do 10. prosince 2015. Více informací najdete na stránkách festivalu www.turistickyfilmfestival.cz.

Vysočinský ježek pohladí, ale umí i píchnout

Už čtvrtou desítku ročníků načali bedřichovičtí turisté se svým pochodem Ježek Vysočiny, který tradičně pořádají na prvního máje. Oproti většině pochodů, které se konají převážně v sobotu a mění se tak každoročně datum akce, tak na jihlavského Ježka můžete vyrazit i v pondělí nebo ve čtvrtek. Podle toho, na který den v týdnu zrovna připadne státní svátek.

Dlouhé roky vycházeli turisté na trasy z kempu u Pávova. Pro letošek rozbili pořadatelé svůj hlavní stan na sokolském stadionu v Jihlavě, což znamenalo také drobnou úpravu tras.

V žádném případě však pochodníci nepřišli o nic z krásné vysočinské přírody.

Trasy vedly opět převážně přes lesy na sever od Jihlavy. Turisté zavítali na samotu Rytířsko, kde se mohli občerstvit v příjemném penzionu, stále po modré značce pak pokračovali malebným údolím říčky Šlapanky přes Věžničku do Polné.

Pochodníci na padesátikilometrové trati zde vymění barvu, průvodce krajinou kolem rybníků Bor a Kukla jim však stále dělá Šlapanka. A to až k historickému kamennému mostu U Lutriána, kde se trasa stáčí zpět k Jihlavě.

Jaro na Vysočině – u Heroltic

(foto Alf)

Zámek v Polné

(foto 3× Lukáš Havlík)

Turisté už jsou opět na modré značce, která je přivede do Štoků. Zde je dobré se na závěrečný úsek dobře posilnit.

Ne, že by to dosud byla bůhví jaká rovinka, ale to největší stoupání přichází právě teď s výstupem na Vysoký kámen. Přílišně navíc umocněné nastupující únavou. Pranic v parném dni není platný jindy tak příjemný stín lesa. O to více pak znavený

Kamenný most přes Šlapanku U Lutriána

poutník ocení „cílovou rovinku“, kdy se poslední kilometry svažují až do cíle a jde se tak o něco lehčeji.

Na Ježka jezdím od roku 2008 a zatím jsem pokaždé vyrazil na stokilometrovou trasu. Ta, jak je

tomu u takovýchto pochodů zvykem, startuje navečer den předtím. V tomto případě vlastně ještě předchozí měsíc – totiž 30. dubna.

Ano vážení, to je to magické datum, kdy se po celé zemi slétají a rojí všelijaké ježibaby, čarodějnice, baby jagy a další rozličná cháska, aby pod rouškou Filipojakubské noci rozpoutaly své divé reje. Dobře je v tento čas člověku na zemi, protože provoz v letovém prostoru nad lesy zhoustne víc než doprava na D1 v pátek odpoledne.

Zaznamenal jsem několik názorů, že chodit stovky potažmo noční padesátky či jiné trasy potmě je čirá blbost. Prý není nic vidět a turistovi tak chybí to hlavní z turistiky – vnímání bezprostřední přírody a krajiny kolem sebe. Zřejmě proto, že člověk vnímá až 80 % informací právě zrakově. Nehledě na to, že nejen lidské oko je velmi přizpůsobivé a také noční čas přináší svoje pohledy na svět, na řadu kvůli menší viditelnosti přichází další smysly, které mozek začíná více využívat. Takže i noční přesuny mají co do sebe. Tudíž s těmito názory nesouhlasím.

Splav na Šlapance u mostu U Lutriána

Doposud jsem taky nepochopil, proč ty čarodějnické tajné reje musí doprovázet obrovské vatry, které jsou na hony vidět a celá ta konspirace je tudíž ta tam. Předmájová noční vycházka Vysočinou je však díky tomu nebyvale obohacená, když poutníka procházejícího krajinou

doprovází do nebe plající ohně téměř na každém kopci. Kdo nezažil a neviděl, neví.

Na Ježkovi jsem za ty roky zakusil i jiné věci. Třeba vysočinské počasí. Už bylo, že ráno padala teplota k nule a odpoledne se hravě přehoupla přes třicítku. Jindy se víchř proháněl krajinou, že bylo zatěžko člověku udržet klobouk na hlavě. A když se k tomu ještě přidal neustávající déšť, nastal takový čas, že by ani psa nevyhnal. Několikrát s sebou taky ty baby potvorné čarodějné přitáhly do kraje mohutné bouřky. Zem duněla pod náporem hromů a oblohu křížoval jeden blesk za druhým. Každý mrak se ale jednou přežene a za poslední dva roky bylo pohodnické počasí par excellence.

Co ale na Ježkovi určitě nezklame, jsou pořadatelé pochodu. Ti se nesnaží vytvářet nějaký megapodnik. Pochod je spíš taková rodinná firmička s tradicí, kde je zákazník – totiž pochodník – vždy na prvním místě. A právě proto se do Jihlavy na Ježka tak rád vracím.

Tak se někdy taky stavte – na kus řeči, pivo které bodne a na pár kilometrů. Termín je jasný, vychází se na prvního máje. Akorát den se vám bude každoročně měnit pod rukama.

Alf

Přátelství bez hranic se zúčastnilo na půl tisíce turistů, jen z naší oblasti vyjelo pět autobusů

V sobotu 2. května uspořádala Jihomoravská oblast KČT autobusový zájezd na 13. ročník „Přátelství bez hranic“, který pořádala oblast KČT Valašsko-Chříby a Trenčianská oblast KST na Masarykově chatě v Beskydech. Po naší účasti na dvou minulých ročnících, setkání turistů na Portáši a na Vršatci, jsme se tentokrát vydali na česko-slovenskou hranici nedaleko Bumbálky. Pro velký zájem byly vypraveny dva autobusy z Brna a jeden z Vyškova. Zájezdu se zúčastnilo 137 členů z odborů Kometa Brno, Spartak Adamov, KTL Brno, Vysočina, Nedvědice, Sport Brno, Ivančice, Obůrka, Drysice a Vyškov.

Na výšlap k cíli setkání na Masarykově chatě jsme se vydali ze zastávky Velké Karlovice, Léskové, rozcestí U tabulí. Počáteční výstup byl sice ostřejší, počasí se kazilo a u Bumbálky už trochu poprchávalo, ve vyšších polohách jsme se dostávali dokonce do mlhy, ale náladu nám to nepokazilo. Konečně cíl setkání,

Výchozí místo túry u Památníku přátelství Čechů, Slováků a sovětských partyzánů ve Slovenském národním povstání
(foto Blažena Floriánová)

Masarykova chata. Zde však bylo takové množství turistů, že jsme většinou jen pozdravili známé, získali pamětní listy, razítka, přispěli na obnovu Bezručovy chaty na Lysé hoře a pokračovali v další cestě. Od této chvíle jsme měli dvě možnosti. Vydat se po celkově kratší desetikilometrové trase zpět k rozcestí U tabulí, kde stály naše autobusy, nebo absolvovat delší čtrnáctikilometrovou trasu přes Čarták a Třeštík k hotelu Pod Javorem. Počasí se začalo lepší, na Třeštíku už bylo slunečno. Všichni naši turisté se pak setkali

Příchod k Masarykově chatě

(foto Blažena Floriánová)

u hotelu Pod Javorem s nezbytným občerstvením. Od hotelu se pak všechny tři autobusy vydaly na zpáteční cestu, aby turisté stihli z Brna spoje do svých domovů.

Další dva autobusy pak vypravili turisté z odboru KČT Hodonín, kteří si na výstup k Masarykově chatě naplánovali vlastní trasy. Spolu s nimi v autobusech cestovali také turisté z Břeclavi a kyjovští členové OKČT Mapa Brno. Celkově se podle statistik pořadatelů letošního setkání zúčastnilo přes 500 turistů, autobusy jich přijelo ze Slovenska 89, ze Zlínska 149, z Jihomoravské oblasti 220 a dalších asi 50 účastníků dorazilo po vlastní ose.

Příští ročník pořádá regionální rada Trenčín v sobotu 7. května 2016 na Kykule u Drietomy a turisté z naší oblasti se už nyní můžou chystat na další zájezd, který pro ně připraví naše oblastní programová rada.

Jana Pavlíková, Alf

Nebesa přibálila turistům na cestu na přátelské setkání opět mlhu a nějaké to mrholení

(foto 2× Hana Slabáková)

Rozcestí u Bumbálky

(foto Blažena Floriánová)

U rozhledny na Čartáku – zatímco všichni chodili v pláštěnkách, předseda hodonínských turistů nasadil sluneční brýle. Co má asi za lubem, že by věděl víc než ostatní?

(foto Hana Slabáková)

Nad Bumbálkou

(foto Blažena Floriánová)

U Masarykovy chaty

(foto 2x Hana Slabáková)

A tito lidi to mají na svědomí aneb Vrchní štáb akce: Liba Valentová, Lad'a Hojgr, Miloslav Vítěk a na vše dohlíží brněnský místopředseda KČT Zdeněk Cabalka

Oslavy 120 let útulny na Macoše klepou na dveře

Poslední prázdninovou **neděli 30. srpna** pořádá odbor KČT Blansko ve spolupráci s Jihomoravskou oblastí KČT setkání turistů a příznivců historie a Moravského krasu u příležitosti 120. výročí otevření útulny.

Oslavy se uskuteční **od 13 hodin u chaty Macocha na Horním můstku** s následujícím programem:

- slavnostní uvítání hostů a účastníků,
- krátká přednáška o historii útulny na Macoše a turistiky na Brněnsku,
- hudební vystoupení.

Pro účastníky **je připraveno** bohaté občerstvení, **pamětní razítko** srazu, **výroční turistická známka a nálepka**. **Akce je také součástí projektu Vystup na svůj vrchol.**

Na sraz lze využít některou z hvězdicových přístupových tras:

2 km: Skalní mlýn – po žluté značce na chatu u Macochy

5,5 km: Jedovnice – ŽTZ Harbechy – ČTZ Vilémovice – Macocha

7 km: Sloup – po červené značce Pustým žlebem na Macochu

10 km: Blansko (žst) – po zelené značce Těchov – Skalní mlýn – po žluté značce na Macochu

22,5 km cyklo: Boskovice (Židovské muzeum) – CT 5143, 5117 Žďár – Petrovice – CT 5085 Sloup – CT 5 Ostrov u Macochy – CT 5082 Macocha

25 km cyklo: Brno-Obřany (MHD) – CT 5 Bílovice nad Svitavou – silnice č. 383 Řícmanice – Kanice – silnice č. 373 Křtiny – Jedovnice – Vilémovice – po silnici souběžně s ČTZ Macocha

Ze Skalního mlýna do Blanska pojede v 15.14, 16.14 a 17.14 posílený spoj (pojede klasický autobus). Spoj jede v rámci IDS JMK, to znamená, že na něm platí příslušný tarif IDS a turisté si tak můžou hned zakoupit jízdenku potřebnou na cestu domů nebo použít už platného jízdního dokladu. Další informace: ondrej.b@email.cz.

Záštitu nad oslavami laskavě převzali: starosta Vilémovic František Kala, majitel Chaty Macocha Zdeněk Kozman a vedoucí Správy CHKO Moravský kras Leoš Štefka.

Vyškovští turisté si připomněli 90 let od založení odboru

V letošním jubilejním roce své existence uspořádal odbor KČT Vyškov výstavu k 90. výročí svého založení. Snahou odboru bylo postihnout slovem a především ve fotografiích činnost vyškovských turistů, která byla v některých obdobích i docela složitá a problémová. Pro vytvoření výstavy nebylo jednoduché najít především historické materiály a doklady o činnosti z nejstarších období. Jsme proto moc rádi, že se nám podařilo získat fotoalbum z roku 1925, tj. z roku našeho založení.

Výstava se uskutečnila v Turistickém informačním centru ve dnech 11.–22. května 2015. Pozvání na slavnostní zahájení přijala předsedkyně Jihomoravské oblasti Klubu českých turistů Hana Slabáková, která předala členům odboru ocenění za jejich práci pro KČT. Zahájení se zúčastnili také zástupci města, turisté a další hosté, kterým byla věnována pamětní medaile „90 let KČT Vyškov“. Mezi účastníky byl i čestný člen našeho odboru Jiří Kýn, nositel nejvyššího vyznamenání KČT „Čestného odznaku Vojty Náprstka“.

Zahájení výstavy se zúčastnilo kolem padesáti návštěvníků, kteří měli možnost seznámit se s činností KČT ve Vyškově v uplynulých letech na osmadvaceti panelech, ve fotoalbech a kronikách.

Jana Pavlíková

*Předsedkyně OKČT Vyškov Jana Pavlíková zahajuje výstavu, vpravo s aktovkou Jiří Kýn
(foto 4× Blažena Floriánová)*

Předsedkyně oblasti KČT-JMO Hana Slabáková předává Ludmile Gütterové Veřejné uznání s medailí za práci pro KČT

Nad kronikami a fotoalbami

*Hana Slabáková, manželé Kýnovi
– nestoři turistického značení na
Vyškovsku – a Jana Pavlíková*

Turisté v rozhlase poradí s prázdninovými toulkami

Možná se vám už stalo, pokud tedy posloucháte tu správnou stanici, že jste po ránu slyšeli z rádia známý hlas. Po celé prázdniny totiž připravuje Český rozhlas Brno ve spolupráci s turisty z Jihomoravské oblasti a oblasti Valašsko-Chřiby tematické vysílání *Tip na výlet*, ve kterém můžete slyšet krátkou pozvánku na zajímavá místa Jižní Moravy a Zlínska. Tipy se vysílají v rámci pořadu *Dobré ráno, Moravo!* každé ráno včetně víkendů zhruba v 7.50 h.

Český rozhlas Brno naladíte na těchto FM frekvencích: Brno 106,5 (Kojál) nebo 93,1 MHz (Hády), Hodonín 93,6 MHz (Babí lom), Uherské Hradiště 99,1 MHz (Jalubí), Uherský Brod 107,3 MHz (Černá hora), Vsetín 89,5 MHz (Bečevná), Zlín 97,5 MHz (Tlustá hora), Znojmo 97,3 MHz (Za humny).

Alf

ZPRAVODAJ JIHOMORAVSKÉ OBLASTI KLUBU ČESKÝCH TURISTŮ: připravuje oblastní výbor, sazba a design Alf. Příspěvky z odborů je možné zasílat e-mailem na alf@ktnoha.cz (texty ve formátu RTF nebo DOC/DOCX, obrázky jako JPG případně TIFF) nebo v písemné podobě na oblastní sekretariát v Brně, Křížkovského 29. Příspěvky zaslané poštou nebo doručené osobně nevracíme – po dohodě je možné si je vyzvednout na sekretariátu v úřední hodiny. Pokud u fotografie není uvedeno jinak, je jejím autorem (dodal ji) autor článku. Vyhrazujeme si právo dlouhé příspěvky zkrátit. Další informace z oblasti lze získat na www.kct-jmo.cz.